

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO

Wrocław, dnia 21 października 2024 r.

Poz. 5243

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PN-N.4131.28.3.2024.MS6 WOJEWODY DOLNOŚLĄSKIEGO

z dnia 17 października 2024 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1465 ze zm.),

stwierdzam nieważność

§ 10 ust. 4 we fragmencie „zatwierdzony przez Prezydenta Miasta” oraz § 13 ust. 4 i ust. 7, § 17 ust. 3 załącznika nr 1 do uchwały nr VII/62/24 Rady Miejskiej w Głogowie z dnia 25 września 2024r. w sprawie zmiany uchwały nr XXI/184/16 Rady Miejskiej w Głogowie z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie nadania statutu Żłobkowi Miejskiemu nr 2 w Głogowie.

Uzasadnienie

Na sesji dnia 25 września 2024 r., Rada Miejska w Głogowie podjęła m.in. uchwałę nr VII/62/24 Rady Miejskiej w Głogowie z dnia 25 września 2024 r. w sprawie zmiany uchwały nr XXI/184/16 Rady Miejskiej w Głogowie z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie nadania statutu Żłobkowi Miejskiemu nr 2 w Głogowie, zwaną dalej także uchwałą.

Uchwała wpłynęła do Organu Nadzoru w dniu 1 października 2024 r.

W toku badania legalności uchwały Organ Nadzoru stwierdził podjęcie:

- 1) § 10 ust. 4 we fragmencie „zatwierdzony przez Prezydenta Miasta” załącznika nr 1 do uchwały z istotnym naruszeniem art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 (Dz. U. z 2024 r., poz. 338 ze zm.) oraz art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. nr 78, poz. 483, z późn. zm.), polegającym na wprowadzeniu obowiązku zatwierdzenia przez Prezydenta Miasta regulaminu organizacyjnego żłobka;
- 2) § 13 ust. 4 i ust. 7 załącznika nr 1 do uchwały z istotnym naruszeniem art. 11 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 oraz art. 2, art. 7 i art. 32 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r., polegającym na wprowadzeniu nieokreślonych zasad przyjmowania dzieci do żłobka;
- 3) § 17 ust. 3 załącznika nr 1 do uchwały z istotnym naruszeniem § 5 ust. 3, § 6 ust. 2 i § 7 pkt 2 i 3 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 7 grudnia 2010 r. w sprawie sposobu prowadzenia gospodarki finansowej jednostek budżetowych i samorządowych zakładów budżetowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1718 ze zm.), zwanego dalej także rozporządzeniem w związku z art. 11 ust. 3 i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1270 ze zm.) oraz art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r., polegającym na obowiązku zatwierdzania planu finansowego jednostki budżetowej przez Prezydenta Miasta.

Rada Miejska w Głogowie, zgodnie z § 1 uchwały nr VII/62/24, załącznikiem nr 1 do uchwały, nadała nowy statut Żłobkowi Miejskiemu nr 2 w Głogowie, wypełniając tym samym kompetencję określoną w art. 11 ustawy o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3. Przepis ten stanowi, że: „1. Żłobek i klub dziecięcy działa

na podstawie statutu. 2. Podmiot, który utworzył żłobek lub klub dziecięcy, ustala statut żłobka lub klubu dziecięcego, określając w szczególności: 1) nazwę i miejsce jego prowadzenia; 2) cele i zadania oraz sposób ich realizacji, z uwzględnieniem wspomagania indywidualnego rozwoju dziecka oraz wspomagania rodziny w wychowaniu dziecka, a w przypadku dzieci niepełnosprawnych - ze szczególnym uwzględnieniem rodzaju niepełnosprawności; 3) warunki przyjmowania dzieci, z uwzględnieniem preferencji dla dzieci niepełnosprawnych oraz z możliwością uwzględnienia preferencji dla dzieci z rodzin wielodzietnych; 3a) warunki przyjmowania dzieci w przypadku, o którym mowa w art. 18b; 4) zasady ustalania opłat za pobyt i wyżywienie w przypadku nieobecności dziecka w żłobku lub klubie dziecięcym; 5) zasady udziału rodziców w zajęciach prowadzonych w żłobku lub klubie dziecięcym.”.

Analiza treści art. 11 ustawy o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 prowadzi do stwierdzenia, iż określając materię, jaką pozostawiono do uregulowania w drodze uchwały radzie gminy, wyznacza on równocześnie granice tego upoważnienia. O ile jednak w zakresie przedmiotowym nie tworzy on zamkniętego katalogu elementów kształtujących treść statutu żłobka, które winny być w uchwale, o tyle użyte w nim wyrażenie „w szczególności” wskazuje na to, iż uchwalany statut musi obejmować wszystkie kwestie określone w art. 11 ust. 2 tej ustawy. Pominięcie przez radę gminy któregoś z wymienionych elementów programu skutkuje brakiem pełnej realizacji upoważnienia ustawowego i ma istotny wpływ na ocenę zgodności z prawem. Rada gminy obowiązana jest bowiem przestrzegać zakresu upoważnienia udzielonego jej przez ustawę. Równocześnie rozszerzenie katalogu ustawowego materii statutu nie może być dowolne, ale musi mieć podstawy i uzasadnienie w przepisach prawa.

1)

Rada Miejska w Głogowie w § 10 ust. 4 załącznika nr 1 do uchwały postanowiła, że: „Organizację wewnętrzną Żłobka oraz strukturę organizacyjną określa regulamin organizacyjny zatwierdzany przez Prezydenta Miasta.”.

W ocenie organu nadzoru powyższa regulacja w zakresie słów: „zatwierdzony przez Prezydenta Miasta” nie znajduje uzasadnienia w obowiązujących przepisach prawa, a zatem została podjęta bez podstawy prawnej.

Zarówno ustawa o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 jak też ustawa o samorządzie gminnym nie upoważnia Prezydenta Miasta do działania w tej materii.

Zgodnie z art. 21 ust. 1 ustawy o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3, organizację wewnętrzną żłobka lub klubu dziecięcego określa regulamin organizacyjny nadawany przez dyrektora żłobka lub osobę kierującą pracą klubu dziecięcego.

Kompetencji organu wykonawczego gminy do uzgadniania treści regulaminu organizacyjnego żłobka nie sposób wywieść również z art. 54 ustawy o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3. Zgodnie z tym przepisem, wójt, burmistrz lub prezydent miasta właściwy ze względu na miejsce prowadzenia żłobka lub klubu dziecięcego albo miejsce sprawowania opieki przez dziennego opiekuna, sprawuje nadzór nad żłobkiem, klubem dziecięcym oraz dziennym opiekunem w zakresie warunków i jakości świadczonej opieki. Zdaniem organu nadzoru, kompetencja wpływania prezydenta na działania żłobka wynikająca z przywołanego przepisu nie jest równoznaczna z wymogiem uzgadniania (akceptowania) zasad funkcjonowania żłobka, liczby etatów w jego strukturze organizacyjnej oraz zadań poszczególnych stanowisk określonych w regulaminie organizacyjnym.

Zauważyć także należy, że choć Prezydenta Miasta, jako organ wykonawczy, posiada pewne uprawnienia w stosunku do kierowników jednostek organizacyjnych, to są to jednak uprawnienia wynikające ze stosunku służbowego i pozycji ustrojowej Prezydenta w Mieście Głogów.

Wymaga dodania, że uprawnienia te wynikają wprost z przepisów rangi ustawowej, a nie z przepisów uchwały podejmowanej przez organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego. Dotyczą tylko i wyłącznie kierowników tych jednostek, a nie działalności jednostek organizacyjnych, o czym postanowiła Rada w kwestionowanym zapisie uchwały. Zasadniczo w sferze uprawnień prezydenta pozostaje zatrudnianie i zwalnianie kierowników miejskich jednostek organizacyjnych oraz udzielanie bądź możliwość udzielania stosownych upoważnień do wydawania decyzji administracyjnych w oparciu o obowiązujące przepisy prawa.

Jak wynika z art. 21 ust. 1 ustawy o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3, regulamin organizacyjny jest nadawany przez dyrektora żłobka. Wszelkie ograniczenia w wypełnianiu przez tę osobę uprawnień

i obowiązków powinny wynikać z określonych unormowań prawnych, zaś takie w przedmiotowej sprawie nie występują.

Każdy organ gminy, realizując przysługujące mu kompetencje powinien ściśle uwzględniać wytyczne zawarte w upoważnieniu kompetencyjnym. Zakres upoważnienia musi być zawsze ustalany przez pryzmat zasad demokratycznego państwa prawnego, działania w granicach i na podstawie prawa oraz innych przepisów regulujących daną dziedzinę. Jako że organy gminy – zgodnie z art. 7 Konstytucji RP – mają obowiązek działać na podstawie i w granicach prawa, muszą również przestrzegać zakresu upoważnienia, udzielonego im przez ustawę.

Takie stanowisko Organu Nadzoru potwierdza także Naczelny Sąd Administracyjny, który stwierdził, że: „opierając się na konstrukcji wad powodujących nieważność można wskazać rodzaje naruszeń przepisów, które trzeba zaliczyć do istotnych, skutkujących nieważnością uchwały organu gminy. Do nich należy naruszenie przepisów wyznaczających kompetencję do podejmowania uchwał” (wyrok NSA z dnia 14 kwietnia 2000 r., I SA/Wr 1798/99, LEX nr 49428).

W związku z powyższym, w ocenie Organu Nadzoru, istnieją podstawy do stwierdzenia nieważności § 10 ust. 4 we fragmencie „zatwierdzony przez Prezydenta Miasta” załącznika nr 1 do uchwały ze względu na istotne naruszenie art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 oraz art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

2)

W trakcie dalszej analizy uchwały Organ Nadzoru stwierdził również, iż Rada Miejska w Głogowie przekroczyła zakres upoważnienia ustawowego z art. 11 ust. 2 pkt 3 ustawy o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 w zakresie zapisów postanowień § 13 ust. 4 i ust. 7 załącznika nr 1 do uchwały.

Zgodnie z brzmieniem przepisu upoważniającego „Podmiot, który utworzył żłobek lub klub dziecięcy, ustala statut żłobka lub klubu dziecięcego, określając w szczególności: (...) 3) warunki przyjmowania dzieci, z uwzględnieniem preferencji dla dzieci niepełnosprawnych oraz z możliwością uwzględnienia preferencji dla dzieci z rodzin wielodzietnych;”.

Rada Miejska w Głogowie w § 13 załącznika nr 1 do uchwały określiła warunki przyjmowania dzieci, w ust. 3 wprowadzając postanowienia dotyczące przyjmowania dzieci w pierwszej kolejności: „3. W pierwszej kolejności przyjmowane są dzieci: 1) obojga rodziców pracujących zawodowo lub uczących się; 2) rodziców samotnie wychowujących dzieci, pracujących zawodowo lub uczących się; 3) niepełnosprawne posiadające stosowne orzeczenie o niepełnosprawności lub opinię o potrzebie wczesnego wspomagania rozwoju; 4) które uczęszczały do żłobka w roku poprzedzającym rok, którego wniosek dotyczy; 5) z rodzin wielodzietnych (3 dzieci i więcej)”. Poza tą regulacją Rada w § 13 ust. 4 załącznika nr 1 do uchwały wprowadziła zapis, zgodnie z którym: „W szczególnie uzasadnionych przypadkach spowodowanych sytuacją rodzinną lub zdrowotną, do żłobka może być przyjęte dziecko poza kolejnością i nie spełniające kryteriów określonych w ust. 3.”. W § 13 ust. 7 załącznika nr 1 do uchwały zapisano także, że: „W przypadku wolnych miejsc, do Żłobka mogą być przyjęte dzieci nie spełniające kryterium określonego w ust. 3.”.

Zdaniem Organu Nadzoru regulacje § 13 ust. 4 i ust. 7 załącznika nr 1 do uchwały wprowadzają otwarty katalog przyjęć dzieci, nieuregulowany zapisami uchwały, co stanowi istotne naruszenie prawa.

Zgodnie bowiem z art. 32 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej: „1. Wszyscy są wobec prawa równi. Wszyscy mają prawo do równego traktowania przez władze publiczne. 2. Nikt nie może być dyskryminowany w życiu politycznym, społecznym lub gospodarczym z jakiejkolwiek przyczyny.”. Na podstawie utrwalonego orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego, zasada równości, wyrażona w art. 32 ust. 1 i 2 Konstytucji, polega na tym, że wszystkie podmioty prawa charakteryzujące się daną cechą istotną w równym stopniu, powinny być traktowane równo, tj. bez różnicowań zarówno faworyzujących, jak i dyskryminujących. Zasada równego traktowania dopuszcza nierówne traktowanie, pod warunkiem jednak, że te nierówności są usprawiedliwione, mają oparcie w okolicznościach, które to różnicowanie uzasadniają. Badając zgodność regulacji prawnej z konstytucyjną zasadą równości należy zbadać podobieństwo określonych podmiotów, a więc wskazać wspólne cechy istotne wymagające równego ich traktowania, ewentualnie takie różnice między nimi, które uzasadniałyby odstępstwo w ich przypadku od zasady równości. Ustalenie to wymaga analizy celu i treści regulacji prawnej, zawierającej ocenianą normę prawną. Jeżeli prawodawca różnicuje podmioty prawa, które charakteryzują się wspólną cechą istotną, to wprowadza on odstępstwo od zasady równości. Odstępstwo takie

jest dopuszczalne, jeżeli zostały spełnione trzy warunki. Po pierwsze, wprowadzone przez prawodawcę różnicowania muszą być racjonalnie uzasadnione. Muszą one mieć związek z celem i treścią przepisów, w których zawarta jest kontrolowana norma. Po drugie, waga interesu, któremu ma służyć różnicowanie podmiotów podobnych, musi pozostawać w odpowiedniej proporcji do wagi interesów, które zostaną naruszone w wyniku różnego traktowania podmiotów podobnych. Po trzecie, różnicowanie podmiotów podobnych musi znajdować podstawę w wartościach, zasadach lub normach konstytucyjnych (por. wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 23 października 2001, sygn. K 22/01, opubl. w: OTK 2001, nr 7, poz. 215).

W tym miejscu należy także dodać, iż dopuszczalną przesłanką prawnie relewantną w uchwale regulującej statut żłobka, jest określenie zasad przyjmowania dzieci w pierwszej kolejności. Rada Miejska w § 13 ust. 3 załącznika nr 1 do uchwały wskazała takie kryteria przyjmowania dzieci do żłobka w pierwszej kolejności. Jednakże Rada wprowadzając w § 13 ust. 4 i ust. 7 załącznika nr 1 do uchwały inne możliwości przyjęcia dziecka do żłobka, niż wskazane w uchwale, postawiła w gorszej sytuacji dzieci oczekujące na przejście do żłobka, nieprzyjęte dotychczas z powodu braku miejsc. Regulacje dotyczące warunków przyjmowania dzieci, powinny zostać, zgodnie z upoważnieniem ustawowym, jasno określone w uchwale będącej aktem prawa miejscowego. Za niedopuszczalną należy zatem uznać taką regulację, która umożliwia przyjęcie do żłobka według innych przesłanek niż określone w uchwale. Warunki bowiem przyjmowania do żłobka powinny zostać dookreślone w całości w uchwale Rady Miejskiej w Głogowie. Postanowienia zapisów § 13 ust. 4 i ust. 7 załącznika nr 1 do uchwały tworzą otwarty katalog możliwości przyjęć dzieci, niedoprecyzowany zapisami uchwały. Przez co organ inny niż Rada będzie określał warunki przyjmowania dzieci, w tym kolejności przyjmowania dzieci w przypadku zwolnienia miejsc.

Ponadto należy także zaznaczyć, iż przepisy § 13 ust. 4 oraz ust. 7 załącznika nr 1 do uchwały naruszają także art. 2 Konstytucji RP. Rada wprowadziła bowiem do uchwały, niedookreślone warunki przyjęcia dziecka do żłobka, co jest niezgodne z zasadą demokratycznego państwa prawnego.

Z zasady demokratycznego państwa prawnego, wynika bowiem zasada prawidłowej legislacji, która ma doniosłe znaczenie w systemie prawa i jej wagę niejednokrotnie podkreślano w orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego. Składa się na nią szereg dyrektyw złączonych pod względem aksjologicznym (służą one ochronie wspólnych wartości, jakimi są zaufanie obywateli do państwa i prawa oraz pewność prawa) oraz funkcjonalnym (stanowią dyrektywy kierowane do prawodawcy i odnoszą się do procesu tworzenia prawa). Prawo tworzone przez jednostki do tego uprawnione, w tym Radę Miejską w Głogowie, ma być pewne, a jego konsekwencje przewidywalne. Wiąże się z tym konieczność jednolitego stosowania prawa w stosunku do takich samych spraw – w tym przypadku w zakresie przyjmowania dzieci do żłobka.

Ponadto należy zauważyć, iż przepisy powinny być sformułowane w sposób na tyle jasny, aby adresat przepisu mógł z łatwością określić prawne konsekwencje swojego zachowania. Rodzice muszą mieć jasno określone przesłanki, których spełnienie umożliwia przyjęcie do żłobka. W zakresie § 13 ust. 4 załącznika nr 1 do uchwały Rada odwołała się do „szczególnie uzasadnionych przypadków”. Zapis taki tworzy nieokreśloną, arbitralnie ustalaną sytuację. Konsekwencją zaś sformułowania przepisu w sposób niejasny, będzie naruszenie zasady demokratycznego państwa prawnego, a tym samym i Konstytucji.

Należy wskazać, że powszechnie obowiązujący charakter zawartych w uchwale norm, zobowiązuje do formułowania ich jedynie na podstawie i w granicach upoważnienia ustawowego, precyzyjnie i kompleksowo realizujących delegację ustawową. Stanowione przez organy jednostek samorządu terytorialnego akty prawa miejscowego winny bowiem regulować kwestie wynikające z delegacji ustawowej w taki sposób, by przyjęte w oparciu o nią normy uzupełniały wydane przez inne podmioty przepisy powszechnie obowiązujące, kształtujące prawa i obowiązki ich adresatów. Ustawodawca, formułując określoną delegację do wydania aktu wykonawczego, przekazuje upoważnienie do uregulowania wyłącznie kwestii nie objętych dotąd żadną normą o charakterze powszechnie obowiązującym w celu ukształtowania stanu prawnego uwzględniającego m.in. specyfikę, możliwości i potrzeby środowiska, do którego właściwy akt wykonawczy jest skierowany.

Zatem każdorazowo przekroczenie kompetencji do podejmowania uchwał powinno być traktowane jako istotne naruszenie prawa, skutkujące nieważnością uchwały w całości bądź w części.

Organ Nadzoru równocześnie zaznacza, iż w uchwale nr XXI/184/16 z dnia 27 kwietnia 2016 r. rozstrzygnięciem nadzorczym Wojewody Dolnośląskiego z dnia 20 maja 2016 r., znak NK-N.4131.28.7.2016.MS6, stwierdzono nieważność takich samych zapisów uchwały.

3)

Rada Miejska w Głogowie istotnie naruszyła także przepisy prawa regulacją § 17 ust. 3 załącznika nr 1 do uchwały wprowadzając zapis, zgodnie z którym: „3. Plan dochodów i wydatków Żłobka zatwierdza Prezydent Miasta.”.

Plan dochodów i wydatków jest podstawą gospodarki finansowej jednostki budżetowej (art. 11 ust. 3 ustawy o finansach publicznych), a obowiązek zatwierdzenia tego planu należy do jej kierownika, nie zaś do organu wykonawczego gminy.

Regulacja uchwały stanowi modyfikację § 5 ust. 3, § 6 ust. 2 i § 7 pkt 2 i 3 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 7 grudnia 2010 r. w sprawie sposobu prowadzenia gospodarki finansowej jednostek budżetowych i samorządowych zakładów budżetowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1718 ze zm.). Delegacja dla Ministra Finansów do określenia sposobu prowadzenia gospodarki finansowej jednostek budżetowych i samorządowych zakładów budżetowych zawarta jest w art. 17 ust. 1 ustawy o finansach publicznych.

Na podstawie § 5 ust. 3 rozporządzenia: „3. Projekty planów finansowych, zapewniające zgodność kwot dochodów i wydatków z projektem uchwały budżetowej, są zatwierdzane przez kierowników jednostek i przekazywane zarządowi jednostki samorządu terytorialnego w terminie 30 dni od dnia otrzymania informacji, o których mowa w ust. 1, nie później jednak niż do dnia 22 grudnia roku poprzedzającego rok budżetowy.”. Ponadto zgodnie z § 6 ust. 2 rozporządzenia: „2. Zarządy jednostek samorządu terytorialnego weryfikują otrzymane projekty planów finansowych pod względem ich zgodności z projektem uchwały budżetowej i w przypadku stwierdzenia różnic wprowadzają w nich odpowiednie zmiany, informując o ich dokonaniu kierowników samorządowych jednostek budżetowych, w terminie 7 dni od dnia otrzymania projektu planu finansowego, nie później jednak niż do dnia 27 grudnia roku poprzedzającego rok budżetowy.”.

Równocześnie, projekty planów finansowych jednostek budżetowych w przypadku, gdy zachowana została zgodność z projektem uchwały budżetowej, zatwierdzone przez kierownika samorządowej jednostki budżetowej oraz zweryfikowane w trybie i w terminie określonym w § 6 rozporządzenia, stanowią podstawę gospodarki finansowej odpowiednio państwowej albo samorządowej jednostki budżetowej w okresie od dnia 1 stycznia roku budżetowego do dnia opracowania planu finansowego na podstawie informacji o kwotach dochodów i wydatków wynikających odpowiednio z ustawy budżetowej albo uchwały budżetowej (§ 7 pkt 2 i pkt 3 rozporządzenia).

Jak wskazano powyżej, rada gminy realizując przysługujące jej kompetencje powinna ściśle uwzględniać wytyczne zawarte w upoważnieniu ustawowym. Zakres upoważnienia musi być zawsze ustalany przez pryzmat zasad demokratycznego państwa prawnego, działania w granicach i na podstawie prawa oraz innych przepisów regulujących daną dziedzinę. Jako że organy gminy – zgodnie z art. 7 Konstytucji RP – mają obowiązek działać na podstawie i w granicach prawa, muszą również przestrzegać zakresu upoważnienia, udzielonego im przez ustawę. Równocześnie wykroczenie poza zakres upoważnienia, w tym zmodyfikowanie postanowień przepisów upoważniających, stanowi istotne naruszenie prawa i jest podstawą do stwierdzenia nieważności aktu prawnego w części lub całości.

W związku z powyższym, należało stwierdzić nieważność § 17 ust. 3 załącznika nr 1 do uchwały, jako podjętego z istotnym naruszeniem § 5 ust. 3, § 6 ust. 2 i § 7 pkt 2 i 3 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 7 grudnia 2010 r. w sprawie sposobu prowadzenia gospodarki finansowej jednostek budżetowych i samorządowych zakładów w związku z art. 11 ust. 3 i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych oraz art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r.

Mając na uwadze powyższe należało orzec jak w sentencji.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, którą należy wnieść za pośrednictwem Organu Nadzoru – Wojewody Dolnośląskiego.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały lub zarządzenia organu gminy wstrzymuje ich wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Wojewoda Dolnośląski:
Maciej Awiżeń